

Sygn. akt II CZ 181/12

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa W. S.
przeciwko Ośrodkowi Doradztwa Rolniczego w P.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego -
"H. A." Towarzystwa Ubezpieczeń - Spółki Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 stycznia 2013 r.,
zażalenia interwenienta ubocznego
na postanowienie o kosztach
zawarte w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego
z dnia 27 kwietnia 2012 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Interwenient uboczny H. A. Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. wniósł zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w wyroku Sądu Okręgowego. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie z powództwa W. S. przeciwko Ośrodkowi Doradztwa Rolniczego w P. przy interwencji ubocznej H. A. Towarzystwa Ubezpieczeń S.A. oddalił apelację wniesioną przez powoda i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, nie zamieścił natomiast w wyroku żadnego, ani negatywnego, ani pozytywnego rozstrzygnięcia o wniosku interwenienta, który także domagał się zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów procesu.

Interwenient uboczny w zażaleniu zarzucił naruszenie art. 107 *in fine* w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. poprzez ich niezastosowanie do rozliczenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym i w rezultacie nieobciążenie powoda kosztami procesu w zakresie kosztów zastępstwa procesowego interwenienta ubocznego.

We wnioskach domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia przez zasądzenie od powoda na rzecz interwenienta ubocznego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200 zł oraz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. (znajdującego w niniejszej sprawie zastosowanie według stanu obowiązującego przed wejściem w życie zmian dokonanych ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. Nr 233, poz. 1381, z uwagi na postanowienia art. 9 ust. 6 tej ustawy) zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje stronie na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Wprawdzie w praktyce sądowej powszechnie przyjmowany i akceptowany jest pogląd – jakkolwiek z zastrzeżeniami co do jego prawidłowości dogmatycznej (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r., III CZP 69/11, Biul. SN

2011/11/9) - że orzeczenie o kosztach procesu uwzględniające tylko część żądanych kosztów i niezawierające rozstrzygnięcia o reszcie żądania oznacza *implicite* oddalenie tego żądania w pozostałej części i może być w tej części zaskarżone. Przesłanką umożliwiającą zaskarżenie orzeczenia o kosztach procesu jest jednak jego istnienie, rozumiane jako zawarcie w orzeczeniu przynajmniej częściowego rozstrzygnięcia o tej materii. Przy czym, ze względu na zasadę indywidualizacji kosztów, musi to być rozstrzygnięcie dotyczące konkretnej strony (w formie zasądzenia na jej rzecz lub od niej, ewentualnie wzajemnego zniesienia kosztów bądź nieobciążenia nimi). Jego brak powoduje, że nie ma w orzeczeniu substratu zaskarżenia. Za przedmiot taki nie można uznać postanowienia zobowiązującego powoda do zapłaty kosztów na rzecz pozwanego, ponieważ nie jest to orzeczenie zawierające jakiegokolwiek rozstrzygnięcie (choćby częściowe) odnoszące się do zgłoszonego przez interwenienta wniosku o zasądzenie od powoda kosztów na jego rzecz. W konsekwencji wniesione przez interwenienta zażalenie należało odrzucić jako z niedopuszczalne na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Pominięte w wyroku orzeczenia o kosztach, o których zasądzenie wnioskował interwenient, mogło być uzupełnione w drodze przewidzianej w art. 351 k.p.c., o co zresztą interwenient wystąpił, tyle że z uchybieniem terminu, co spowodowało odrzucenie wniosku.